

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/C.38.443 — Substancje chemiczne stosowane w przemyśle gumowym

(zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji (2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji — Dz.U. L 162 z 19.6.2001, str. 21)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 303/17)

Projekt decyzji w wyżej wymienionej sprawie stwarza podstawy do następujących uwag:

Dochodzenie Komisji w sprawie potencjalnego naruszenia art. 81 ust. 1 traktatu WE oraz art. 53 ust. 1 porozumienia EOG w sektorze substancji chemicznych stosowanych w przemyśle gumowym zostało wszczęte na podstawie wniosku o zwolnienie z grzywny przedłożonego w odpowiedzi na zawiadomienie Komisji w sprawie nienakładania lub obniżania grzywnien w sprawach kartelowych z 2002 r.

Procedura pisemna

Pisemne zgłoszenie zastrzeżeń zostało wysłane dnia 12 kwietnia 2005 r. do czternastu stron wstępnie uznanych za członków kartelu lub ponoszących za niego odpowiedzialność, a mianowicie:

- Bayer AG
- Crompton Corporation
- Crompton Europe Ltd. (wcześniej Uniroyal Chemical Ltd.)
- Uniroyal Chemical Company, Inc.
- Flexys NV
- Akzo Nobel NV
- Pharmacia Corporation (wcześniej Monsanto)
- General Química SA
- Repsol Química SA
- Repsol YPF SA
- Duslo, A.S.
- Prezam, A.S.
- Vagus, A.S.
- Istrochem, A.S.

Dostęp do akt zapewniono w formie CD-ROM-u. Zainteresowanym stronom udostępniono na płycie CD-ROM większość z 10939 stron dokumentów otrzymanych przez Komisję w trakcie postępowania. Nie zostały udostępnione jedynie wewnętrzne dokumenty Komisji, tajemnice handlowe i inne informacje poufne dotyczące zainteresowanych stron.

Duslo AS, Prezam AS, Vagus AS i Istrochem AS zwróciły się z prośbą o przedłużenie terminów na udzielenie odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń z ośmiu do dwunastu dni. Na poparcie swojej prośby użyły one argumentu, że jako przedsiębiorstwom słowackim nie są im znane procedury postępowań dotyczących ochrony konkurencji, i że „nie wiedziały one co oznacza pisemne zgłoszenie zastrzeżeń i jakie mogą być jego konsekwencje”. Przedsiębiorstwa te stwierdziły, że wysłały pisemne zgłoszenie zastrzeżeń i odnośne informacje do swoich rad adwokackich w celu przygotowania odpowiedzi jedynie kilka tygodni po otrzymaniu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń.

Uważam, że pisemne zgłoszenie zastrzeżeń było wystarczająco jasne, aby uczulić wszystkich adresatów co do wagi konsekwencji, jakie pociągnąć za sobą mogą postępowania Komisji. Przedsiębiorstwo, które zbyt późno zdecydowało o skorzystaniu z pomocy prawnej ponosi za to odpowiedzialność tak samo, jak w przypadku gdyby całkowicie zrezygnowało z pomocy prawnej.

Tym niemniej jednak uznałem, że zgoda na niewielkie przedłużenie terminu na złożenie odpowiedzi w tym przypadku nie naruszy znacząco uzasadnionego interesu Komisji, która chciałaby uniknąć opóźnień w postępowaniach.

Tym samym zgodziłem się na niewielkie przedłużenie każdego z terminów złożenia odpowiedzi o dwa dni. Wszyscy adresaci udzielili odpowiedzi w wyznaczonym terminie.

Wnioski dotyczące wglądu do akt

Duslo AS, Prezam AS, Vagus AS i Istrochem AS zwróciły się z wnioskiem o wgląd do akt Komisji, dotyczących danych kilku przedsiębiorstw zaangażowanych w sprawę na temat sprzedaży substancji chemicznych stosowanych w przemyśle gumowym na obszarze EOG i na świecie w 2001 r. Powodem wniosku był fakt, że informacje te mogłyby mieć znaczenie przy obliczaniu ewentualnej grzywny, która mogłaby zostać nałożona na te przedsiębiorstwa.

Po wnikliwym sprawdzeniu stwierdziłem, że wymagane informacje są natury poufnej. W związku z tym konieczne było zachowanie równowagi między respektowaniem praw obrony przedsiębiorstw zwracających się z prośbą o udostępnienie danych, a uzasadnioną potrzebą ochrony poufnych danych handlowych przedsiębiorstw, które je udostępniły⁽¹⁾.

W tym kontekście stwierdziłem, że dokładność danych dotyczących sprzedaży różnych stron może teoretycznie w ostatecznej decyzji Komisji mieć wpływ na naliczenie grzywny nałożonej na przedsiębiorstwa wnioskujące o dostęp do danych. Jednakże trzy argumenty świadczyły o tym, że wnioskowane informacje nie mają znaczenia dla obrony:

- Po pierwsze, Komisja cieszy się daleko idącą niezależnością w określaniu odpowiedniego poziomu grzywny. Zgodnie z wytycznymi dotyczącymi metody określania wysokości grzywien, „w niektórych przypadkach, w odniesieniu do określonej kwoty, konieczne może być zastosowanie wagi [...] aby uwzględnić udział [...] każdego z przedsiębiorstw” (podkreślenie własne). Dlatego też na obecnym etapie postępowania przypuszczenie, że dokładne kwoty dotyczące sprzedaży pozostałych adresatów pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń miałyby jakikolwiek wpływ na możliwą wysokość grzywny było jedynie hipotetyczne.
- Po drugie, dane na temat wielkości sprzedaży członków domniemanego kartelu mogą stanowić obiektywny czynnik odgrywający rolę w określeniu wysokości grzywny. Jednakże nie mogą one stanowić okoliczności łagodzących, które Komisja musiałaby rozważyć na korzyść danej firmy, ponieważ nie są one wymienione w pkt 3 wytycznych dotyczących metod ustalania wysokości grzywien.
- Po trzecie, przekazanie wnioskowanych danych odnośnemu przedsiębiorstwu nie miałoby jakiegokolwiek wpływu na możliwość wpłynięcia przez to przedsiębiorstwo na Komisję w kwestii ustalenia wysokości grzywny. W kwestii tej jedynym liczącym się faktem jest dokładność danych. Nie należy się spodziewać, że odnośne przedsiębiorstwa mogą posiadać bardziej wiarygodne dane dotyczące sprzedaży swoich konkurentów niż Komisja, która opiera się na sprawdzonych liczbach dostarczonych przez zainteresowane strony.

W związku z tym nie dopatrzyłem się związku wnioskowanych informacji z przygotowaniem obrony firm, które wystąpiły o udostępnienie tych danych. Ponieważ jednak firmy te przywiązywały dużą rolę do tych danych, zwróciłem się do odpowiednich służb Komisji o udostępnienie im danych dotyczących szacunkowych udziałów w rynku w roku 2001 (stosunek obrotów indywidualnych do szacunkowej wartości rynku, która podana była w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń), wyrażonych w przedziałach. Przedziały te były wystarczająco szerokie, aby zapewnić poufność rzeczywistych liczb. Odrzuciłem pozostałą część ich wniosku na mocy decyzji zgodnej z art. 8 mandatu urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające.

Procedura ustna

Wszystkie strony z wyjątkiem Akzo Nobel NV, Pharmacia Corporation i Repsol (YPF SA i Química SA) wzięły udział w przesłuchaniu ustnym, które odbyło się dnia 18 września 2005 r. Duslo AS, Prezam AS, Vagus AS, Istrochem AS i General Química SA brały szczególnie aktywny udział w przesłuchaniu i były w stanie wzbudzić daleko idące wątpliwości co do jakości dowodów zebranych przeciwko nim w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń.

Ostateczne stanowisko Komisji

W wyniku argumentów i faktów przedstawionych przez przedsiębiorstwa w pisemnych odpowiedziach i w czasie ustnych przesłuchań, projekt decyzji przedstawiony kolegium w dużym stopniu modyfikuje wstępną ocenę zawartą w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, dotyczącą dziewięciu z 14 przedsiębiorstw⁽²⁾.

Stosując po pierwsze ogólną zasadę prawa mówiącą, że wątpliwości przemawiają na korzyść oskarżonego, należy stwierdzić, że nie ma wystarczających dowodów przeciwko Duslo AS, Prezam AS, Vagus AS, Istrochem AS i Pharmacia Corporation aby wyciągnąć wniosek, że naruszyły one prawo konkurencji UE. Dlatego też proponuję zrezygnować ze sprzeciwu przeciwko tym przedsiębiorstwom.

⁽¹⁾ Por. zwłaszcza art. 27 ust. 2 rozporządzenia 1/2003 oraz art. 15 ust. 3 rozporządzenia 773/2004. Patrz również komunikat Komisji dotyczący rewizji obwieszczenia Komisji w sprawie wewnętrznych zasad dotyczących procedury rozpatrywania wniosków o wgląd do akt, Dz.U. C 259 z 21.10.2004, str. 8-18, pkt 23.

⁽²⁾ Przy uwzględnieniu, że zmiany dotyczące General Química SA mają wpływ również na Repsol YPF SA i Repsol Química SA.

Podobnie Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji wykazała, że udział General Química SA w naruszeniu zasad konkurencji, który stwierdzono głównie na podstawie własnych zeznań przedsiębiorstwa, był znacznie krótszy i mniej ważny niż wstępnie założony w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń. Projekt decyzji odzwierciedla ten fakt.

Ponadto niedawne orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji ⁽¹⁾ podkreśla, że Komisja ma obowiązek uzasadnienia zasadności kierowania decyzji do przedsiębiorstw naruszających zasady konkurencji przez krótki okres czasu. Tym samym, biorąc pod uwagę fakt, że pisemne zgłoszenie zastrzeżeń zostało skierowane do Akzo Nobel N.V w związku z bardzo ograniczonym w czasie naruszeniem zasad konkurencji, za które Komisja była uprawniona do nałożenia grzywny, ze względu na brak wymaganego uzasadnienia w tym przypadku projekt decyzji sugeruje, aby nie stwierdzać naruszenia zasad konkurencji.

Projekt decyzji przedłożony Komisji dotyczy jedynie zastrzeżeń, w odniesieniu do których stronom zapewniono możliwość przedstawienia swoich stanowisk.

W związku z powyższym stwierdzam, że w przedmiotowej sprawie prawo stron do złożenia wyjaśnień zostało zachowane.

Bruksela, dnia 16 grudnia 2005 r.

Serge DURANDE

⁽¹⁾ Połączone sprawy T-22/01 i T-23/02, *Sumitomo Chemicals Co Ltd et al.*, Orzeczenie z dnia 6.10.2005 r., pkt 129-140.